

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ПРОДОВЖЕННЯ ПОВНОВАСТЕЙ ДЛЯ СТРИМАННЯ СТРАЙКІВ

Президент Труман вів на наради до Білого Дому Краєву Воєнну Робітничу Раду, щоб почути від неї думки про продовження повноважень для стримання страйків. Теперішнє існування ради має покінчитися в половині грудня 1945. З огляду на цілу низку страйків, які вибухають один по одному в різних ділянках промислу, уряд не має відповідно наладженого апарату до їх пологоджування. За воєнних часів Краєва Воєнна Рада Праці мала таке право, тому президент схилився до думки продовжити повноваження цієї ради для нахикування посередництва на випадок спору між наємцями і підприємцями.

ТРУДНОЩІ В СТРАЙКУ ПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ.

Страйк портових робітників у Нью-Йорку набрав ширші розміри з хвилиною, як велика частина членів юнії не послухала наказу керівника юнії Джозефа Р. Раєна і не вернулася до праці. У справу юнійної дисципліни вмішався посадики міста Фіорелло Ла Гвардія і запропонував голосування над вибором уряду членам юнії. Посередник федерального уряду, Джон А. Б. Борк твердить, що страйк минув і незабаром почнуть відпливати з набором кораблів з ньюйорського порту. Тимчасом провідник портових робітників із західного побережжя, Гарі Бріджес, прибув до Нью-Йорку і в гострих словах заперечив, начеб страйк покінчився. Деякі відділи морської юнії, які творять залоги кораблів, підтримують страйк портових робітників, а цим положення стає ще більше замотане. Бріджес заявив, що положення в Нью-Йорку нагадує йому положення в часі страйку портових робітників на західному побережжі з 1934 р.

Юнія доставляла молоко в околиці Нью-Йорку теж підготувала страйк і тепер ведуться переговори між наємцями і підприємцями при посередництві посадики міста. Страйк може вибухнути кожної хвилини і місто Нью-Йорк буде без молока. Посадики міста приготував окрему поміч шпиталем на випадок стримання доставки молока юнійними робітниками.

У НЬО-ЙОРСЬКИХ ГОТЕЛЯХ НЕМА МІСЦЯ ДЛЯ ГОСТЕЙ.

З кінцем жовтня приїждить до ньюйорської пристані велика частина американської воєнної льоти, з Тихого океану, а з нею тисячі залогів. Вже від тепер аж до 6 листопада всі місця в ньюйорських готелях заняті членами залогів і їх родинами, які приїхали їх відвідати. Тому флот остерігає позаньюйорських людей не рахувати на приміщення в готелях.

ЕКСПЕРТИ ОСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД АТОМОВОЮ ПОЛІТИКОЮ.

У підготовці до винаходу атомової бомби в Злучених Державах брало участь 400 найбільших знавців світу. Яка сотня з них була прийнята при першій пробі вибуху бомби дня 6 липня 1945. в околиці Лос-Аламос, у стейті Нью-Мексико. Значні в цій справі створили Товариство Науковців з Лос-Аламос, а член ексекютивної ради цього товариства д-р Роберт Р. Вилсон оприлюднює їх рішення з порадою, що атомовою силою повинна бути контрольована якоюсь світовою організацією. Як причини подано: 1. кожна велика держава може винайти атомову силу; 2. Америка виставлена на небезпеку атомових бомб більше, ніж інші краї тому, що має великенські промислові осередки; 3. оборона дуже важка проти атомової бомби, бо її можна перевезти кількома способами до нашого краю; 4. одна нагла атака може цілком спаралізувати оборонну силу краю; 5. бомба є загрозою самої цивілізації, тим більше що її можна виробити всілякі тисячі разів більші, ніж та, яку скинено на Японію.

Морей протестує проти законопроекту.

Предсідник Конгресу Промислових Організацій — СІО — закинув комітетові палати репрезентантів, що вона намагається перепачувати потайки закон про контроль над атомовою силою. З огляду на важливість цієї справи Морей домагається прилюдного перереслування перед комісією. Комісія перевела переслування впродовж одного дня. Як предсідник комісії виявив, сталося це на догадання знавців, які винайшли бомбу, щоб приступити до скорого вирішення цієї справи. Морей домагається, щоб у членів комісії допустити представників науки, праці, промислу, рільництва і загальної публіки.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ, чому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарібку, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

Коло 30,000 українців з Франції вивезли примусово до Советів останнього тижня

Телеграма з Парижу до Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету в Філадельфії повідомляє: „Саме тепер переводять агенти советського Н.К.В.Д. арешти між українцями у Франції при допомозі французької поліції. Минувало тижня вислано примусово з Франції яких 30,000 українців до Росії серед трагічних сцен. Люди поповняють самогубства, щоб не попасти в руки червоних катів. Ввесь загаль українців живе в безупиннім страху. Робіть все, що можете, щоб виблагати право азилу негайно, бо за кілька днів може бути запізно“.

В АРГЕНТИНІ ЗАПОВІДАЄТЬСЯ НА СВОБОДУ

Оставші в уряді 2 члени аргентинського кабінету змагаються до привернення нормально-го стану в краю, як про це звідомляють з Буенос-Айрес. Уступаючи перед напором прилюдної опінії президент краю генерал Едельміро І. Фарель підкрив аргентинські університети, які застрайкували на знак протесту проти диктатури полк. Хуана Перона. Президент прийняв назад професорів в університетах та середніх школах, які були усунені в часі страйку.

ЗАТРИМАЮТЬ 1,082 ВОЄННИХ КОРАБЛІВ У ФЛОТІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

Військова комісія палати репрезентантів рішила затримати 1,082 воєнних кораблів в американській флотії. Як причину до цього подають, що приклад Японії виказує, як сухопутна армія не була всилі оборонити краю після знищення японської флотії. Для забезпечки Злучених Держав потрібна тепер велика воєнна маринарка як на Тихому так і на Атлантийському океані. Утримання флотії буде коштувати \$3,325,000,000 річно.

МІНІСТЕР НОВОЇ ПОЛЬЩІ У ВАШІНГТОНІ

Д-р Вашингтону приїхав літаком міністер закордонних справ нової про-советської Польщі, Віленти Ржи́мowski, щоб підписати чартер Об'єднаних Держав. Він відбуде конференцію з секретарем стейту Бірнсом і президентом Труманом.

Польща дістає тепер поміч від УНРРА, а генеральний директор Лімен звідомляє, що саме тепер сислає до Польщі 150 голштинських корів для доставки молока до шпиталів і дитячих приютів. Ці корови дарувала Польщі Церква Братів, якої предсідником є М. Г. Зіглер в Елджин, Ілліной.

Західні Аліанти не знають, що зробити з біженцями, в тому і українцями

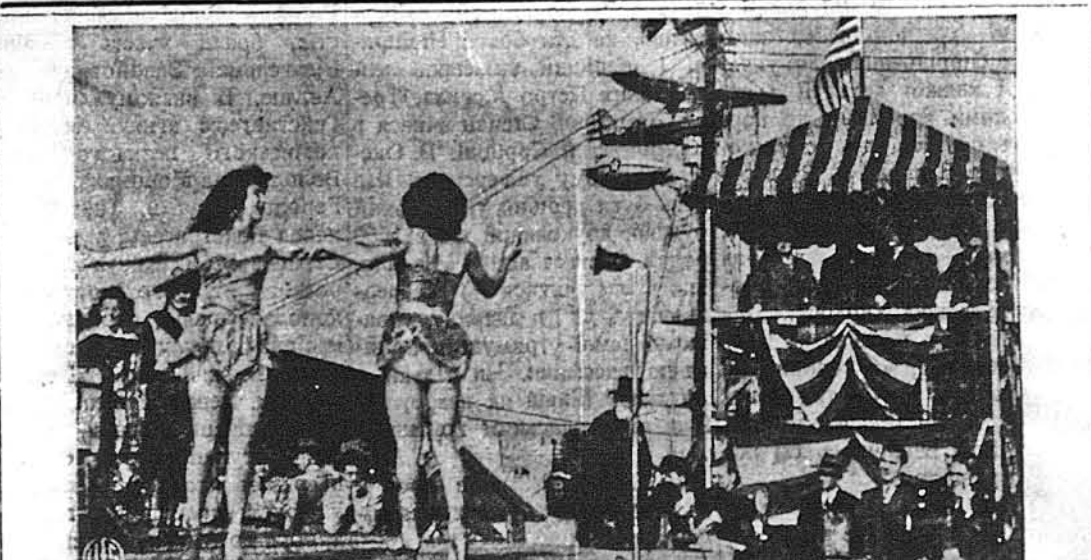
Американці, британці та французи, що держать у своїх руках владу над своїми окупацийними підрадами в Німеччині, мають тепер, як пишуть американські кореспонденти, розв'язати одну з найтяжчих проблем: Що зробити з біженцями з Советів, Польщі та балтійських держав, що не хочуть вертати до своїх місць де досі жили? Осіб з тих земель було по закінченню війни 6,600,000, з чого 80% вернуло домів. З того остав який мільон осіб, які повинні би бути відіслані домів. В тому числі є 284,000 осіб, яких узнано як „правдоподібно не до відіслати“. В мільоні нараховують 816,000 поляків, 129,000 з балтійських держав і 32,000 росіян. Найбільше журить „ліберальних американців“ справа з особами з балтійських держав, бо Злучені Держави ще досі формально не визнали прилучення Латвії, Естонії та Литви до Советів, а між тим особами, так кажеться, є багато нашістів, що мають між собою тайну поліцію, зорганізовану на лад Гестапо, яка лякає людей, що хотілиб вертати. Так пише кореспондент часопису „Нью-Йорк Таймс“. Знов Росія рахує згадані балтійські держави як частину Советів. Та советські агенти, кажеться далі, напірають тепер найбільше на „32,000 росіян“, що є в британській та американській зоні. Їх офіційно трактує влада як таких, що „правдоподібно не будуть відіслані“. Між ними є головні особи з Західної України. Їх американці та британці відмовляються відіслати силою до Советів, хоч Україна, як кажеться, зістала допущена до Організації Об'єднаних Держав. Ті українці, кажеться далі, не хочуть вертати під Совети. Та є зобов'язання Злучених Держав, дане Советам в Ялті, згідно з яким Злучені Держави зобов'язались „репатріювати росіян“, безогляду на їхні бажання. В тому і клопіт.

НЕСПОКОЇ НА ЯВІ, БО НАСЕЛЕННЯ ДОМАГАЄТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

З Батаві доносять, що на Яві проголосили націоналістичні магомеданські елементи „святу війну проти голландців як невірних“. Теж проголошено „Індонезьку республіку“ і війну за незалежність, почлену з генеральним страйком і днем молитви за тих, що згинули в боротьбі за Соекарно, себто за визволення спід чужинського ярма і самостійність. Аліантський командант на Яві, британський генерал Д. С. Готгорн, проголосив кару смерті за грабіж, сабтаж і ношення зброї.

СОВЕТИ СКОРО ЗНАТИМУТЬ ТАЙНУ АТОМОВОЇ БОМБИ

Бюро Ройтера звідомляє, що Совети забрали німецьких дослідників над атомовою бомбою, що були на данським острові Борнгольм. Таким чином, кажеться далі, Совети знатимуть тайну атомової бомби за яких шість місяців. Проф. Ріве, французький учений, твердить, що учені можуть тепер випродувати атомову бомбу 60 разів сильнішу від тої, що її живано проти Японії.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН НА ВІДПОЧИНКУ. — Про теперішнього президента Трумана кажуть, що він хоче бути далі в „тіснім“ зв'язку з масами, з народом. Тут його бачимо, як приглядається танцюючим дівчатам на „ярмарку“ в Керутерсвил, Мізурі, влаштованим відділом Американського Легіону.

РОСІЙСЬКІ „СТАРШІ ОФІЦІРИ“ НА БЕРЛІНСЬКІМ „ЧОРНІМ РИНКУ“

Асоційєтєд Прес подає з Берліна, що британці повели в місті обласу на тих, що займаються торгівлею на чорнім ринку. Цей ринок відбував свої торги явно в славнім колісї Тіргартені. На отсей „ринку“ заїхало британське військо з тенками та арештувало до 2,000 осіб. Та найзамітніше те, що між арештованими було поважне число советських офіцерів. Про них офіційно сказано, що це були офіцери „вищї рангоу“. Та з інших джерел виходить, що між привержаними російськими офіцерами, яких допитували, а потім випустили, мав знаходитись теж і советський генерал-майор. Вони казали, що тільки переїжджали. Разом з тими офіцерами позвільнювано й інших крім 25, яких визнано за головних спекулянтів. Ще кажуть, що арештовано й кількох британських воєнків, а з американців нікого, бо, як подають, вони завчасу дали ногам знати.

КРИТИКУЮТЬ РОЗПРАВУ В БЕЛЬЗЕН.

Московське радіо передавало судову розправу над Й. Крамером, „бестією з Бельзен“, та іншими, що допускались злочинів над інтернованими в Освенцімі та Бельзен. Коментатор казав, що британці намагаються „усправедливити різунів з Бельзен“.

ВЛАСТИВО ГОВОРІВ МЕКАРТУР.

Донині ще не проголошено, що властиво було предметом розмови між ген. Доглесом МекАртуром і японським цісарем Гірогіто, як він складав генералові візиту. З американського боку сказано, що це залежить від японського цісара, що він хоче подати з цієї розмови до публічного відома. Та японське джерело подає, що візита тривала годину і десять минут, з чого ген. МекАртур говорив годину і сказав те, що мав був сказати Гірогіто.

СОВЕТИ І ДАРДАНЕЛІ.

Тасс, советська інформаційна агенція, заперечує вісти в справі Дарданель, які ніби поширені в Америці, де кажеться, що в Берліні „Три Потуги стали на тім, що кожна з них буде окремо переговорювати з Туреччиною в справі зміни угоди в Монте щодо контролю Дарданеллями. Тасс каже, що це „некоректно“. Всі три потуги мають звернутись до Туреччини і домагатись зміни.

ЯПОНСЬКИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ НАШИХ ВОЯКІВ.

Ніпонська Симфонічна Орхестра в Токіо дала перший концерт для американських воєнків з Першої Кавалерійської Дивізії. Концерту слухала яка тисяча воєнків.

СТРАХ ПЕРЕД ХВОРОБАМИ В БЕРЛІНІ.

Американські війська, що є стаціонаровані в Берліні, наражені, як кажуть, на епідемію, які мусять вибухнути цієї зими серед цивільного населення. Того самого побоюються теж і британці. Причиною того є недостаток поживи. Недоїдання буде ще збільшуватись, а з ним і хвороби. Далі відчувається величезний брак ліків. Ще за німецької влади, пенесили, як кажуть, був тільки для вжитку самого Гітлера. Аліантські бомбардування понижили аптики та склади з ліками. Решту розкрадено, як впала влада. Ліків у Німеччині не продають, бо вся ця індустрія цілком знищена. У жидівському шпиталі, наприклад, нема навіть достаточного числа термометрів. Те саме є з бандажами чи іншими запотребуваннями при операціях і т. п.

ХАРЧІ ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ.

В американській зоні переведено досліди над фізичним станом німецького населення. Цей стан, як каже звіт, є того роду, що готов стати загрозою для самих окупацийних військ. Кажеться, що ситуація постійно погіршується, та що доконче треба піднести харчову пайку для німців до 2,000 калорій. У зв'язку з тим, кажеться далі, треба конечно довести до Німеччини 1,250,000 тон пшениці. Теж біда і з фермерами, що не хочуть продавати продуктів за паперовий гріш, який вважають безвартісним.

МАЛИ НАЙБІЛЬШУ СУБМАРИНУ.

Виявляється, що японці збудували перед закінченням війни найбільшу в світі субмарину. Це мала бути японська „тайна зброя“. Виготовлено її в лютім, а здалась вона Аліантам в Токіо дня 28. серпня. Тепер її оглядали американські та британські кореспонденти. Має вона 5,700 тон містоти, коли американська субмарина має пересічно 1,500 тон. Найбільшою субмариною була французька, що мала 3,800 тон, але її зловили. Японська субмарина, про яку мова, могла дати приміщення тром літакам і залозі з 200 осіб, та відбутти дорогу на 50,000 миль. Властиве її призначення було таке, щоб довозити харчі та зброю до найдаліших японських гарнізонів, що знаходилися по різних островах на Пацифіку і були відтіяті від головних японських баз.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подписки по три цента.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з суботи (з англійською Частинною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відповідає.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.			

МУСИМО ДОПОМОГТИ!

Голос розпуки, що шойно надійшов до американських та канадських українців з одного з українських біженських таборів в Європі, а який був поміщений у попереднім числі нашого часопису, так пригнічує розум і серце, що просто не можливо не думати про нього.

Правда, цей голос був написаний тоді, коли ще не було благодійного наказу ген. Двайта Айзенгавера в справі припинення примусового відставлення збігців до Советів. Можливо, що саме така подія, про яку згадує це письмо, де українці переплачували своїм життям опір примусовому відставленню до Советів, заставили і самого ген. Айзенгавера припинити це нелюдяне діло, на яке настають Совети. Отже цього більше нема. Та тепер треба дбати, щоб наш уряд не змінив зарядження ген. Айзенгавера. Добровільно він його певно не змінить, але може змінити під натиском Советів. Це правда, що та ціла справа є як для уряду, так і для американських воєнних неприємною, а то й поганю. Та Совети на те не зважають і тому будуть цілком певно далі натискати. Через те й далі треба сильного натиску американської опінії в обороні збігців в Європі, бо тільки тоді приказ ген. Айзенгавера не буде змінений.

Але врятування українських збігців від большевицької неволі чи смерті, це ще не ціла розв'язка біженської проблеми. Друга, не менш важна справа: Що з ними зробити, де їх примістити? Це є така тяжка справа, що тут треба допомоги з боку великих держав, в першу чергу Великої Британії та Злучених Держав, а далі Франції. Бо тих людей треба десь розмістити, і то поза Європою. А це можуть зробити тільки такі держави з великими просторами і можливостями, якими є Англія та Америка, як теж та чи друга країна у Полудневій Америці. Біженці — це нещасні жертви війни і диктатури. І як таких треба їх трактувати і порятувати. В такому напрямі треба теж працювати американським та канадським українцям. Треба віднести у тих справах до своїх урядів. Треба старатися, щоб ті справи були видвинуті в конгресі в Вашингтоні, та в парламенті в Отаві. І треба далі популяризувати ту проблему серед широких кол громадництва. За останні десятки літ мало хто з українців дівастав до Злучених Держав і Канади, а в часі війни такі ніхто, то чи не повинні тепер дістати лекший доступ до тих країв хоч українські жертви диктатур та тоталітаризмів? І чи не повинні знайти тут притуток теж і українські учні, які знаходили його і далі знаходять тисячі учених інших національностей?

Знаємо добре, що це легко сказати чи написати, а надзвичайно важко зробити, бо сил у нас мало, а впливи майже ніякі. Та проте мусимо робити! Те, що ми добились у Вашингтоні визнання нашого допомогного Комітету повинно бути заохотою, що коли заступаємо добру справу, то такі є надія на успіх. Особливо, коли іде про проблему яку попірають теж й інші національні групи.

Приклад політичного розуму

З нагоди промов секретаря стеїту Бирнса і його помічника Долса появились в пресі прихильні коментарі з цього боку, що оба агадани політичні належать до конкурентних партій. Підкреслюється, що як прийшов час національної кончності, вони стали до солідарної співпраці. Остак ньюйорський Ворлд-Телеграм з ланцюха газет Скрипса-Гавера дає пише в передовиці з 9-го жовтня під наголовком „Понад партійність“ таке:

„Коли прийшло до вияву міжнародного становища, тоді демократ Бирнс і республіканець Долс станули разом, разом випрацювали розумний компромісовий внесок і разом відмовилися зрезигнувати з американських обіцянок в справі справедливого миру. Описля вони вернулись домі і склали прилюдні звіти, які були майже однакові, хіба з такою різницею, що Долс, як приватний громадянин, міг говорити своїм дібніше, ніж секретар стеїту. Республіканська меншина не має намірів ухилюватися від своєї відповідальності у дво-партійній системі будучої критики. Ані не може теж демократична адміністрація скласти із себе відповідальності за політику уряду так довго, як довго вона є при владі. Одначе обидві сторони вказують змагання працювати разом над широкими підставами державної політики, яка лежить у спільних інтересах і в спільній цілі всіх патріотичних американців. Оце політичний розум“.

Мило читати таке признання для праці передових американських громадян, дане загалом, за винятком комуністів, в тому розумінню, що тут іде не лише про спільний інтерес цілого американського населення, але і про спільні ідеали цілого людства, які були предметом оборони наших американських делегатів.

Від такої загально-американської справи перескочмо на хвилину до наших американсько-українських відносин. Наша широка громада творить окрему групу і в ній теж є якісь зрізничування. Є одиниці, що мають відмінні погляди на справу помочи бездопомогному українському народові, є різні гурти та організації, що між собою конкурують на різних ділянках. Всі вони мають право висловлювати свої думки на українську справу. Та чи ці думки не повинні змагатися з одного боку до створення доброту і сили української групи в Америці, а з другого до створення одноцільного фронту для допомоги нашим братам за океаном, щоб їх ратувати перед загрозою, яка їм грозить під теперішню пору? Коли ми підемо

за візцем таких вироблених політичних груп чи партій, як ось Демократична й Республіканська, то і в нашій громадянстві найшовся теж політичний розум. Чейже не можна закинути злої волі й масі американців українського роду в їхніх змаганнях помогти українському народові в Європі визволитись від диктатури Кремлю. Всі вони виказують звичайно добру волю служити своєму народові. Одначе добра воля заводить часто саме тому, що з нею випає не йде політичний розум.

Візьмим як приклад наші змагання до створення українського допомогного комітету і до налагодження одноцільної допомогної акції. Як то часто наклали збоку ворогів бентежили наш загаль; які велитенські шкоди з цього повставали; які кпини викликували вони серед людей з національним переконанням; як усе те перешкоджало у праці і змаганнях отих одиниць, що їх воля громадянства поставила вести велику справу. А кілька йшло підпольних інтриг навіть наших передових людей, які перші повинні були взятися „руками й ногами“ за допомогну справу; скільки то було всякої кирині, а навіть радощі з невдач.

На щастя правда перемогла. Маємо ясну дорогу перед нами і може хоч тепер політичний розум накаже всім станути до такої співпраці, яка вказалаб моральну і матеріальну силу українського елементу в Злучених Державах.

При цій нагоді варт згадати, що у деяких колах уже приходить до вияву тверезого погляду на співпрацю всього громадянства. Вже знаходимо заклики до створення єдності в українській пресі. Видвигнуто вже проєкт скликати „зід робітників українського друкованого слова, який створив би Союз Українських Журналістів і Письменників Америки, щоб цей союз прищиплював робітникам пера хоч мінімальне почуття солідарності“. Є це справа, яку підносила наша газета нераз, але наші робітники пера не спішилися з відповіддю на цю важну проблему. Так добре, що знов підносяться такі голоси.

Варт ще почути голоси таких робітників пера, що редагують газети для тих кол громадянства, які гуртуються при українських церквах. А як по'явиться більше позитивних заяв, то тоді варт би подумати про створення організації робітників пера. Та щоб з цього не вийшло, то вже самі такі голоси це знак, що і в нашому громадянстві прийшов час на вживання „політичного розуму“.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

Микола Чубатий.

Один рік існування журналу: „The Ukrainian Quarterly“

I.

Ще цього тижня спід друкарської преси вийде четверта книжка українсько-американського журналу „The Ukrainian Quarterly“. Тим способом це видавництво кінчить перший рік свого існування.

Як появилася перша книжка цього журналу, видаваного українським Конгресовим Комітетом, давалися чути голоси песимістів чи взагалі появлявся друга книжка цього англійського журналу про українську справу, та чи й це видавництво не покінчить свого короткого життя майже рівночасно як побачило світло дня. На щастя сталося інакше. Журнал „The Ukrainian Quarterly“ не тільки пережив вже перший, звичайно найтяжчий рік свого існування, але має всі вигляди стати видавництвом тривалим, а може й постійним, незважаючи тільки з критичними подіями другої світової війни.

Песимістичні погляди опиралися звичайно на двох аргументах. Перший, так говорили найважливіші, чи найдуті сили до співробітництва в англійським журналі про Україну, видаваним на поземі поважним, науковим як це признають вже численні голоси американців та українців. Друга справа це справа фінансування того видавництва.

Справа співробітників журналу.

Коли йде про справу першу, про співробітників, то чим довше існує це видавництво, редакція приходить до переконання, що ми маємо більше приятелів серед англосакського світа, ніж нам видається. Багато людей, поміж англосаків, ідеалістично наставляють, розуміють сто-процентно ву слухати української справи та з нею симпатизують, хоч практична політика щоденного життя Америки чи Бритійського Камонвелту приневолює їх бути вздержливими з надто боевим виступом в обороні поневоленого українського народу.

Коли малодушність, а то й „сменовіховство“ людей української крові супроти власної батьківщини, що нахилилася під чоботом московського окупанта, порівнаємо з тими голосами симпатії багатьох англосаків, які вони вивідають в листах до редакції, то з одного боку людини стає більше бадьоро та весело на душі тай набирає більшого запалу розпочати справу вести далше та не уставати. А ці голоси приходять не тільки від американців, але також з Англії, а навіть з полуднево-

Африканської Домінії Бритійського Камонвелту. Поважні голоси підкреслюють потребу такого серйозного видавництва, яке з найбільше компетентного та найбільше заінтересованого боку інформувало б світ про дійсну Україну, а не про цю фіктивну та комолфляжовану репрезентантами советської провінції, званої нині Україна.

Тільки купий час та життєві турботи редактора та всіх тих, що стоять близько нашого журналу, не дають змоги розвинути живішу кореспонденцію з поважним політичним та науковим світом англосаків, щоби це заінтересування ще зростало, а число співробітників неукраїнського роду ще більшало.

Друга ціль, її поставила собі редакція, це повишувати та гуртувати біля журналу „The Ukrainian Quarterly“ що найкращі українські інтелектуальні сили та старатися згуртувати їх в одну громаду українського „мозкового тресту“, поставленого на услуги поневоленій Україні в її найтілїшу годину. Частинно це редакції удавалося, хоч неповні. Редакція звернула увагу на згуртування біля нашого журналу передовсім молодих інтелектуалів українського роду; йде про це, щоб привичаїти їх трактувати українську справу серйозно нарівні з іншими великими проблемами світа. Ця справа частинно вже удається і в цім напрямі йдуть далші старання редактора гуртувати американсько-українське молоде покоління інтелектуалів біля свого журналу. Згодом він теж повинен перейти в їх руки всецїло.

Коли йде про здобуття нових співробітників, то в найближчій майбутності дістаємо до розпорядимости великий арсенал інтелектуальних сил, яких є тепер багато в західній Європі. Безперечно, що справа знання англійської мови та американських обставин насуває деякі труднощі, однак вони не є не до поконання при добрій волі та при патріотичним наставленні членів редакційної колегії. Редактор вже й наважзав перші нитки контакту з українськими інтелектуалами на європейським континенті та має надію вже в найближчих книжках „The Ukrainian Quarterly“ пустити праці кращих представників динамічно розвиваючогося наукового життя серед сучасного покоління українських інтелектуалів в Європі.

Це все робить проблему співробітників шораз то легчою. Бо чим більше серйозні та компетентні співробітники з Європи будуть містити в на-

шім журналі свої праці, з тим більшою увагою і англосакський світ буде ставитися до нашої праці.

Фінансування журналу.

Друга проблема це справа фінансування журналу „The Ukrainian Quarterly“. Відомо кожному, що має діло з видавництвом на поземі науковим, що чим видавництво більше серйозне та поважне, тим воно менше оплачується. Популярні масові видавництва йдуть найкорше, найбільше масово та найкращу роблять касу. Видавництва поважні все живуть недоборами і культурні установи та поодинокі меценати культури, люди-культури, мусять такі видавництва фінансово попірати. Лежить в інтересі громадянства, щоби серед суспільности ширилася не тільки легка література, але також, щоби появлялися поважні видавництва.

Ця сама засада мусить теж відноситися до журналу „The Ukrainian Quarterly“. Хочемо, щоби про Україну широкий світ довідувався з джерела поважного, хочемо, щоби американські впливові чинники ставилися з пошаною до нас, то мусимо собі сказати, що ніхто другий, а тільки американські українці мусять таке видавництво фінансувати. Видатки на журнал „The Ukrainian Quarterly“ не є надто малі, але теж не є вони такі, щоби були понад сили американсько-української збірности. Пересічно одна книжка коштувала до сїєї півтора тисячі доларів, себто річний видаток за чотири книжки вносить біля шість тисяч доларів видачків редакції та адміністрації. Менеджмент веде з кончності безплатно сам редактор при сезонній помочи наємних сил. Це не є зовсім природним явищем, бо краще редактора звільнити від того тягару, щоби дати йому більше змоги зайнятися гуртуванням співробітників. На жаль в наших обставинах покищо мусить бути так, як є.

Річний видаток шість тисяч доларів це такий невеликий видаток, що його мігби покрити один меценат український, а таких ми, хвалити Господа, моглиб вже мати легко кількох як не кільканацять поміж українсько-американським громадянством.

Читачі „The Ukrainian Quarterly“.

Коли мова про це, до кого промовляв наш журнал, то не знати чи на віху, чи на смутку треба твердити, що поміж читачами маємо нині біля 60% неукраїнців, а тільки 40% українців. Річ природна, що поважну частину накладу висилається бібліотекам та визначним людям англосакського світа як компліментарні примірники, однак замітне, що між платними читачами

ОЛЕКСАНДЕР ЛУГОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з імігрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

93)

(Всі права застережені)

Першого дня перейшли до азбуки. Взявся Безхатний вияснювати, чому західні народи живляють латинки, а східні — кирилицю, по яких причинах кирилиця повстала, коли і чому кирилицею зоветься. Перейшов далі до однакових букв в обох мовах, до подібних у вимові слів, як „мама, брат, сестра, сідай“. Навішті подібності пояснював, що всі мови білих народів походять від передісторичної одної мови, від того й подібності. З тягом часу, коли утворилися держави — кожна мова розвивалася своїм самостійним шляхом, повставали нові терміни й поняття, ви-

кликани розвоєм життя й культури і тому мови все більш і більш одна від одної віддалялися... Але основні поняття й досі не зазнали змін у мовах сливе всіх білих народів, германського кореня, романського чи слов'янського. І знову привів приклади з мов європейських більших народів.

У вечері найбільше хвалилася новонабутим знанням Патриція. Повтаряла записані слова, пояснювала їх значення батькам. Старші діти хвалялися соромилися, та й не багато часу мали. Мусіли готувати завдані матірню лекції на завтра. З приводу першої

лекції вивчалася поважна розмова на українські теми зо старими. Безхатний очо розповідав, вибирив історичні моменти взаємин давньої Англії з давньою Україною. Обоє зацікавило споріднення авної української княжої династії з англійськими королями до нормандського періоду, побут королевичів Едварда й Етельреда на київському княжому дворі. Ще більше зацікавило те, що один англієць, генерал Джеймс Кейт виконував обов'язки гетьмана України...

— Як бачу, ви знавце історії неабиякий, — говорив на те суддя. — Як би так поконтися, певно більше англійських імен знайшлося би поміж українцями.

— Так само і українських поміж англійцями. Візьмим англійські назви Грінвіч, Мереліч, ірландське О'Соліван. На Україні є назвище Селиван, а назвище з закінченням на „ич“ десятки тисяч. І не знати, чи то назвища зукраїнізовані ан-

глійські, чи в Англії українські всі „ичи“ занглієчені. У середньовіччя, певно відомо, що бодай трьох українців вчилося в Оксфордському університеті, це два брати Немиричі і пізніший київський митрополит Петро Могила. Третій Немирич, Степан вчився в Кембріджі й Сорбоні. В Оксфордському університеті має десь бути перший український буквар, друкований ще в 1550 роках. Зветься він — „Начало, яко дітям учитися“.* У середньовіччя, як і в давнину, українські землі утримували з Англією взаємини. Чи тільки з Англією? Більш як певно, що і з американським континентом.

— Цікаво... Знаєте про ті взаємини що будь докладніше?

— Є правдоподібності, що

давній українці не раз перепливали Атлантику з норманами, ще перед Колумбом. Адже брали вони участь у змаганнях Едварда Сповідника за престол, брали участь у наїзді Вільгельма Завойовника на Англію. В знаному бою під Гейстингсом згинув тесть українського великого князя Володимира Мономаха, король Гаральд Другий. Тижнів три перед Гейстингсом, у бою під Стикльстедом згинув зять Ярослава Мудрого, норвезький король Гаральд Сміливий. Українці прибули до Америки з відомим капітаном Джаном Смитом. Певно відомо, що лікар-українець, Лаврин, чи Лоренс Богун прибув в 1610 році, разом з лордом Делаваром. У другій половині 17-го віку прибув до Америки якийсь Заборовський. Що вони українці — свідчить те, що їх якась рідня певно у ті приблизно часи змагалася за Україну з суїдами, наприклад співробітник Хмельницького, полковник

Іван Богун, чи київський митрополит Рафаїл Заборовський. — Слово чести, ваші оповідання на гарну казку подобаються! — начеб недовіріливо говорив суддя.

— А між тим, це історичні факти! — доводив Безхатний. — З певністю можна сказати, що не мало українців воювало під командою Вашингтона, поминувши те, що самий Костюшко — син козацького сотника, з Серник, Пинського повіту, внук козацького полковника Танського і правнук українського народного героя, козацького полковника Семена Гурко-Палія. Правда всі вони офіційно звалися поляками по державній приналежності. — Ну, добре! А щож ви більше знаєте про англійців в Україні?

— Трохи знаю з історії, а трохи зо своїх помічнь. Я самий здибав українців — Гудвилів, Форетбриджів, Денів. Англійського походження сучасний український генерал Во-

лодимир Синклер. Ірландського — український шляхетський рід О'Конорів. Одна з О'Конорів — визначна українська письменниця. Здибаний мною Данило Форетбридж самий признався у розмові, що його прапрапраділ походив десь з Англії чи Скотландії. А це був звичайний селянський хлопець, що може й надто неясно уявляв, де та Англія? В козацьких військах українських гетьманів люди англійського походження займали становища полковників дипломатичних представників. Скотландець Кривоніс був найближчим співробітником Хмельницького. Ближче не знані Ференц, Бут, граф Болдирт — могли бути також англійцями.

— Цікаво, як вони в давнину могли забитися аж в Україну? — вмішлася в розмову, господиня.

(Дальше буде).

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАТРА
ЗАТРИМУЙТЕ СВОІ
ВОЄННІ БОНДИ!

КОМУНІКАТ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

(Вияснення калюмнії, поміщеної в У. Ш. Вістях у зв'язку з виступленням Зл. У. А. Д. Комітету з організації „Юнітерйен Сервіс Коміті“).

В большевицькій газеті „Українські Шоденні Вісті“ була поміщена в числі з 31. серпня 1945 року широка новинка п. н. „Українські нацисти виключені зі складу американської допомогової організації“.

Та новинка починається так: „З вірогідних джерел повідомляють, що на днях американська допомогова організація „Юнітерйен Сервіс Коміті“ розірвала зв'язки та усунула зі свого складу Український Допомоговий Комітет, створений конгресом українсько-німецьких націоналістів в Америці“.

Далі подано цілковиту неправду про „виключення комітету д-ра Галана“ з згаданої американської організації, як і про сам Зл. У. А. Д. Комітет та його працю, та ще заповідено, що „найближчі дні можуть викрити багато більше цього політичного шахрайства, спекуляції та обману, яким займаються провідники конгресового допомогового комітету з Філадельфії“. Часопис обіцяє, що зараз поінформуватиме читачів і перестереже „перед політичним ошукаństwом банкрутованих прогітерлівських політиків, які намагаються вицганити в українських людей тисячі доларів для своїх профашистських цілей під видом допомоги „всім українським жертвам війни“ в Європі“.

Ми наведемо децю з цієї комуністичної калюмнії на те, щоб дати загальний малюнок образу, яким способами воюють нині комуністи і комуністичні партії проти гуманітарної акції американських українців, щоб вони не впадали під провідом комуністів. Для пригадки подано, що ті „найближчі дні“, про які згадує ця большевицька газета, принесли не те, що вона заповіла, а тільки визнання Зл. У. А. Д. Комітету самостійною організацією з боку нашої влади в Вашингтоні.

А далі дні дали відповідь на згадані вище калюмнії з боку самої організації „Юнітерйен Сервіс Коміті“. А як та відповідь виглядає, то кожного може переконатись, перечитавши листа цієї організації у цій справі, який передруковуємо виходить, що якщо умова між нею і Зл. У. А. Д. Комітетом була розв'язана, то це сталося на домагання Зл. У. А. Д. Комітету, який став отже самостійним.

Отсей лист виразно підкресляє, що ті вісті, що їх подано в У. Ш. Вістях, є неправдиві, та що Зл. У. А. Д. Комітет може цей лист опублікувати, щоб вияснити справу публічно.

Лист звучить так:

October 6, 1945.
Unitarian Service Committee
25 Beacon St., Boston 8, Mass.
Dr. Dr. Gallan:

We have just received from Mr. Brunot that your Committee has now received independent registration by the Board. Now that you are established as an independent agency, we feel that the record should be made straight on the matter of the dissolving of the relationship between the Unitarian Service Committee and the United Ukrainian American Relief Committee, Inc.

We very much regret the publication in a Ukrainian paper of the erroneous, unauthorized statement indicating that the relationship between our two Committees had been dissolved by action of the Unitarian Service Committee. As the record stands on July 22, you wrote to Mr. Brooks asking for immediate return of the check for \$5,000.00 sent to our Committee to administer in your name in France. You stated in that letter that the United Ukrainian American Relief Committee, Incorporated, considered the agreement between our two Committees as void as of that date. It is therefore clear from the records that the action to dissolve our relationship was initiated by your Committee. Any published report stating differently is in error. You are free to quote this letter in its entirety or any part of it to make clear to your public the correct circumstances.

I know that Mr. Brooks has assured you over phone that the Unitarian Service Committee is not responsible for any of erroneous reports concerning our relationship which have been published in the Ukrainian press.

Sincerely yours,
EDWARD A. CANILL,
Associate Director.

До цього можна хіба додати те, що треба надіється, що українське громадянство реагуватиме на того роду калюмнії, звернені проти допомогової акції Зл. У. А. Д. Комітету тим, що всі громади, парохії, організації, як і поодинокі особи, поспішать з ще щедрішими жертвами на допомогу українським жертвам війни, перекладаючи ті жертви на таку адресу:

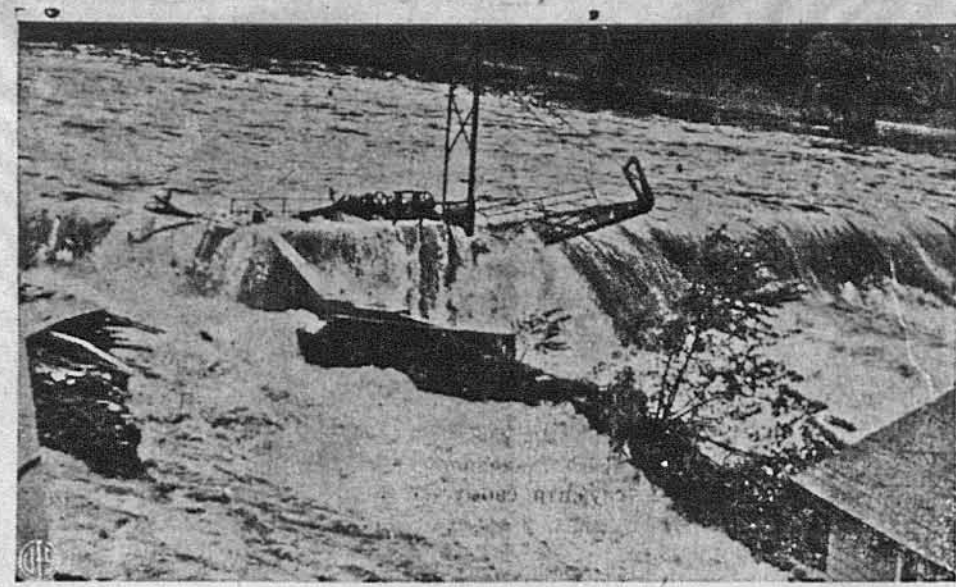
United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Злучений Український
Американський Допомоговий
Комітет.

„The Ukrainian Quarterly“ ще нині англососи та українці майже вирівнюються. Ми маємо на терені Америки та Канади напевно кілька тисяч українських установ, де вже заходять й наша молодь, для якої англійська лектура йде легше ніж українська, а проте дуже небагато українських товариств, що мають бібліотеки, замовило собі журнал, хочби для свого молодого покоління. Як притягнути його до наших установ, про це говоримо так багато, а наділі робимо так мало. Ми не стараємося всунути цю лектуру в руки молоді, щоб вона пізнавала цілу правду про Україну спід пера компетентних американців та українців. Нині є такий стан, що американські бібліотеки на десять разів перевищують українські установи в платній пренумераті журналу „The Ukrainian Quarterly“. Чи це не прикро? Щораз то напливають нові пренумерати від американських бібліотек при календарях, університетах та від публічних бібліотек, а майже немає замовлень від українсько-американських установ, де чейже є вже члени, для яких американська мова така сама легка як українська.

Зокрема велику кривду роблять своїм дітям та братам при війську їх кривні, коли не замовляють для них журналу „The Ukrainian Quarterly“. Сотні американсько-українських воїнів служать нині в окупаційних американських арміях в Європі. З українською справою там нині кожен американець стірається мало не щодня. Американець старшина чи товариш зброї радо почує від товариша американця українського роду, щось ближче про що Україну, про ідеї сотень тисяч тих, що скорше волять дати себе застріляти ніж вертати під Совети. Американець неукраїнського роду хотів би вияснення від американського українця тої дивної справи, та на жаль американський українець в армії не в силі таке вияснення дати, бо сам багато не знає, собі на встид.

Тому говоримо, що немає кращого дарунку для воєнка українського роду в американській армії як пренумерувати йому журнал „The Ukrainian Quarterly“. Кількох українсько-американських жовнів, що в їх руки попало наше видання з правдивою радістю та вдячністю пишуть, що ді-

ТРЕБА ДОБРЕ УВАЖАТИ! — Не так то легко злізти з японської річки! Кажуть, що це навіть штука. Бачимо, як люди зглядаються в Токію, як то злізе американська норська, що вибралась на річку оглядати місто.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету

(Звіт приходів за місяць вересень, 1945).

Джерело Ситі, Н. Дж. З кампанії „Свободи“ за \$100 жертвувалими, переслав М. Мурашко, \$8,000.00; Український Центральний Комітет, переслав В. Вагнер, \$324.00.

Кіаленда, О. Допомоговий Комітет (при укр. като. громаді) \$3,000.00; Дітройт, Міш. Український Бор Реліф \$2,000.00; П. Попіль \$10.00; Оліф, Н. Р. По \$1; Т. Чезянін і А. Адамів \$2.

Лос Анжелос, Кал. Д. Барабан \$10; Філадельфія, Па. Комітет при громаді 23 і Брауні ул. (перекладає п.н. Горюхівська) \$38.50; Комітет ділянки Франкфорта \$200; Комітет ділянки Сент Філадельфія \$171.26; Українська Ліга, Найтавін, \$100; Драмат. Гурток ім. Лесі Українки \$53; Збірка на зол. весілля п.на Насевичів \$33.50; С. Василеко \$2; Перт Амбоя, Н. Дж. Українська гр. кат. парохія, переслав о. І. Шуховський, \$250.

Найтавін, Фолс, Н. Р. По \$5; І. Борак, М. Гулайко, І. Стежак \$15; Пітсбург, Па. Комітет Українського Діла \$697.14.

Асторія, Л. Ай. Ева Кобила \$10; Мілвія, Н. Дж. Збірка на весілля п. Горія і Р. Мекормік \$27.50.

Гарней, Іл. Збірка 335. від УНС (поштовий список окремо) \$100; Бронкс, Н. Я. Т. Долішній \$10; Жирард, Па. Марія Максимчук \$25; Арюда, Па. Укр. Гр. Клуб \$114.50.

Рачестер, Н. Я. Злучений Організацій М. Рачестер, переслав В. Гусар, \$200; 367. від УНС \$10.

Нью Йорк, Н. Я. І. від Союзу Українців \$10; Янів Удич \$10; Денвер, Кол. В. Олейко \$5.

Шікаго, Іл. М. і Марта Риза \$25; М. і Павліна Гуцулак \$5; Т. Криновяз \$25; по \$10: А. Гасюк і Г. Тимчук; Плейфілд, Н. Дж. Від. 372 УНС Тов. ім. Івана Франка \$50.

Монесен, Па. Т. Пішко \$5; Укр. Політичний і Допомоговий Товариство \$100; по \$10: Л. і Надія Прох, о. Г. Ніпко, П. Прох; по \$5: Софія Маневська, В. і Марія Дашко, Н. і П. Кохмус; \$28.50 дрібні жертви парохійних церков св. Николая — разом \$73.50.

Вашингтон, Н. Я. Тов. св. Николая \$100.75.

Шікаго, Іл. Укр. Амер. Клуб \$175; по \$10: І. Сабодан; по \$5: Н. Димитру, О. Забитко, П. Лудьків, П. Прошок, І. Шкраба, О. Гаузі, І. Креховський, В. Гриньків — разом \$50.

Філадельфія, Па. Збірка на похороні п. Геря \$20.

Брістоль, Па. Від. 362. УНС \$25; О. Осередчук \$10; по \$5: М. Лесюк, І. Сладорський, Р. Караім, М. Тріпчук, С. Ляхівич, Т. Павлович, В. Антис, М. Сабодан, Н. Васюк; по \$1: М. Курко, І. Салік, І. Рішак; І. Козак \$2; жертва 50 ц. — Разом \$60.50.

Елмхарт, Н. Я. Бр. св. Михайла від Провінції \$25; по \$10: П. Білозор, І. Моспан; по \$5: А. Неру, Теодор Ментух, К. Митів, М. Дудар.

тали таке гарне джерело інформації про країну їх батьків. Тому ви родичі, чи другі кривні воїнів, знайте, що найкращий Різдвяний Дар зробите своїм найдорожчим в армії в Європі, коли пренумеруєте їм „The Ukrainian Quarterly“. Вистарчить тільки післяти річну пренумерату \$4 та подати адресу, а журнал буде їм висланий постійно прямо по появі кожної книжки. Адреса журналу така:

„The Ukrainian Quarterly“
11 E. 7th St.,
New York 3, N. Y.

РОБІТНИЦІ І РОБІТНИКИ
Як шукаєте за працю, або хочете змінити що, що тепер маєте, на кращу, то зголосіться до тих підприємств, котрі подають оголошення за робітницями і робітниками в „Свободі“. Зголосуючись у них скажіть їм виразно, що ви читали їхні оголошення в нашій газеті.

Марія Гуляка, М. Гузік, Анна Смола, Р. Клімовський, В. Пасельський, П. Хамула, І. Ріпач, П. Гречин, І. Романків, о. Б. Лонгович, А. Бубик, В. Шабатура, Ангел Ваталко, М. Остапівський, Кор. Іванчик, Тека Левуш; по \$3: О. Вітязь і Меланія Остапівська; по \$2: І. Черкес, Катер. Казірівська, К. Юзків, Софія Конашевич, А. Харчинин; по \$1: П. Параск. Мазур, М. Васильчук, Л. Бурштин, Марія Васильчук, Ол. Остапівська, Кат. Ковальчук — разом \$167; збірник: І. Моспан і В. Шабатура; Теодор Котур \$20.

Бостон, Масс. Допомоговий Комітет, переслав о. В. А. Касяків, \$150; по \$10: Олена Школяр, Гр. Костешин, П. Улашків, А. Муслявський, М. Давискіба і Л. Пашак; о. В. А. Касяків \$5.50; по \$5: П. Болдир, Ол. Шафранська, Л. Шиндлярський, Анна Смарш, М. Сорочин, Софія Козак, П. Мороз, Матрона Майданів, Г. Зварич, Кат. Борнік, С. Чолік, Марта Берестецька, Г. Полішук, Тека Драган; Кат. Зінковська \$3; по \$2: Кат. Жданюк, М. Козулькевич, Анна Гремьк, С. Сікорік, Марія Захаревич; адв. Д. Романів \$150.

Мінеаполіс, Мін. Н. Семоток \$10; Кеноса, Віск. А. Дзидзан \$5; Зейсвайт, О. Н. Оленчук \$5.

Блінг, В. Ва. Пересл. о. С. Скаленковий \$123.10; Від. 212 УНС \$25; по \$10: Біла 56 УНС У. А. Гр. Клуб; від 99 Провінції, парохія; по \$5: Бр. св. Михайла, від 101 Народної Помічч, о. С. Скаленкович; по \$2: І. Реваковський, І. Наконечний; М. Пушало \$150; по \$1: І. Ковалчук, П. Бігено, Д. Кайок, П. Кабала, І. Палюк, Анна Вуйчик, Марія Беран, Анна Палюк, Анна Світа, Ізабела Лячер, Кат. Біші, Марія Карас, Марія Зені, Анна Кайок, С. Грушків, В. Чайківський, О. Солещин, В. Котур, Д. Щербатий, П. Пилипчук, Т. Кудло, Ю. Сеніш, В. Козак, Ю. Барановський, М. Медвідь, В. Реваковський, А. Папа. Дрібні жертви \$10.60.

Нью Брітен, Конн. Укр. гр.-кат. громада, переслав о. Б. Керелєва, \$389. А. Мельник \$15; по \$10: укр. гр.-кат. парохія, А. Хлібонич; А. Савка \$9; по \$5: М. Хлібонич, А. Вовк, М. Козловський, І. Котик, П. Янів, В. Гонтарський, О. Мельник, С. Герент ст., С. Савчинич, П. Герент, Г. Зен, М. Вовк, О. Дзид, М. Роман, С. Янів, Анна Хізік, Анна Хех, Г. Богатчук, П. Пристан, С. Селеман, М. Мельник, І. Мішко, М. Селеман, І. Сенчук, А. Загачевський, Анна Сінько, А. Стасюк, В. Керелєва, М. Карбач, М. Улан, П. Копен, П. Янів, І. Валях, О. Старицька, М. Пін, А. Керелєва, М. Тимчинич, А. Герент, А. Лашенко, І. Кук; дрібні жертви \$145.

Фрексил, Па. Парохія св. Івана Хрестителя, переслав о. С. Мільнич, \$376.15. Збірник п.н: Кішак і Галайда з Маганой П. Па. \$105; п.н: Кокос і Яніла з Майєрвіла \$97; п.н: Чабан і Белюх з Фрексил, Па. да з Колорато, Па. \$81.05. — Разом \$376.15.

Загальний прихід за вересень 1945: \$17,919.15.

Далішні жертви та членські вкладки посилайте негайно до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Злучений Український
Американський Допомоговий
Комітет.

Збірку відосладо до комітету в Філадельфію, а на ній зложили такі жертви:

Гр. Лешняк \$5; по \$2: П. Змуд, А. Гела, С. Васела, О. Усцький, А. Спак дав \$1.50, а по \$1 зложили: М. Ванок, П. Задра, М. Мазурик, Д. Грацон, В. Паласун, Д. Зальопаний, Д.

УВАГА! КЛІВЛЕНД, ОГАЙО! УВАГА! КЛІВЛЕНДСЬКА ГРОМАДА З ІСТ САЙД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 3161 ІСТ 93. ВУЛИЦЯ

запрошує всіх місцевих і позамісцевих громадян на

7-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ І СПАЛЕННЯ МОРГЕДЖУ

В СУБОТУ ВВЕЧІР, 20. ЖОВТНЯ (ОСТ. 20. 1945),

в годині 3:30 пополудні

ВЕЛИЧАВІЙ КОНЦЕРТ І БЕНКЕТ

на котрім будуть приватні мейор міста Містер Бурк, про-сектор п. Іван Белінські і інші бесідники.

Уряд і Комітет стараються, щоби цей 7-літній ювілей вийшов якнайкраще.

Стефан Кравчук, пред.; Володимир Заблотовський, рек. секр.; Григорій Кукляк, фін. секр.; Іван Бенц, касієр.

УВАГА! КЛІВЛЕНД, ОГАЙО! УВАГА! КЛІВЛЕНДСЬКА ГРОМАДА З ІСТ САЙД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 3161 ІСТ 93. ВУЛИЦЯ

запрошує всіх місцевих і позамісцевих громадян на

7-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ І СПАЛЕННЯ МОРГЕДЖУ

В СУБОТУ ВВЕЧІР, 20. ЖОВТНЯ (ОСТ. 20. 1945),

в годині 3:30 пополудні

ВЕЛИЧАВІЙ КОНЦЕРТ І БЕНКЕТ

на котрім будуть приватні мейор міста Містер Бурк, про-сектор п. Іван Белінські і інші бесідники.

Уряд і Комітет стараються, щоби цей 7-літній ювілей вийшов якнайкраще.

Стефан Кравчук, пред.; Володимир Заблотовський, рек. секр.; Григорій Кукляк, фін. секр.; Іван Бенц, касієр.

ЖИЛЯКИ

Жилляки повстають із причини поширення кровоносних судин на ногах, особливо на підстегню. Вони можуть появлятися у шкірі, під шкірою та під лучною тканиною. Жилляки у шкірі звичайно не дуже небезпечні і мають значіння головно косметичне. Нездужають на

них здебільша жінки. Як комплікації, можуть виступити жиллякові боляки й запалення жил. Причини жилляків треба шукати у слабості лучної тканини і кровоносних судин, що звичайно стоїть у зв'язку із дідичною слабою загальною конституцією організму. Промовляє за цим нахил до геморойдів і плоскі стопи, іноді виступає у зв'язку з цим крухость костей і скривлення хребетного стовпа.

Дзямба, гр. Галисенко, І. Гучко, С. Бомба, Г. Бабач, П. Лизак, Т. Кашак, П. Роганич, В. Мадараш, М. Драбик, П. Качмар, Г. Качмар, М. Завиский, І. Зендран, П. Бачинський, А. Заяць, Л. Завиский, І. Урбан, П. Ренчковський, В. Терлиця, А. Карафанда, гр. Недельський, Г. Дзіндзирстий, Т. Сташко, П. Талай, А. Ястремський, А. Глушко, Д. Малівна, А. Сташко, Г. Млинарик, Д. Канючок, мисс П. Ренчовська, Д. Вуйчик, гр. Каривль, Р. Демський, Ф. Войтович, М. Драецький, В. Футулулчук, П. Ковальчик, С. Кравець, С. Михасько, М. Спак, В. Вовчук, А. Дзямба, Г. Спак, М. Гула, А. Демянчик, І. Савюк, С. Ковальчик, С. Левкович, М. Керман, М. Коваль, А. Бомба, М. Вансович, М. Драбик, Т. Малешчик, В. Партак, М. Партак, Л. Крайняк, П. Демянчик, А. Біло. П'ять громадян дали по 50 центів, а з дрібними разом \$16.75.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі.

Хто бажає використати цю нагоду, може вписати своїх дітей у вікторію і серед, вчором у шкільній кімнаті під ч. 210 у вище згаданій школі

Праця для жінок і муштин WANTS ADS

Classified Department—Bergen 4-6237—Bryant 9-0552

ПОТРЕБНО МУЖЧИН

Досв. Водолітера, жонатого, пост. роб., доб. платя. Tel. Bayonne 3-1724

МАЛЯРІВ

Spray & Lettering
добре досвідчених
робота на стаді літків
TRANS CONTINENTAL
& WESTERN AIR, Inc.
Hanger 6 — La Guardia Field

ПОТРЕБНО МУЖЧИН

КУХОННИХ ПОМІЧНИКІВ
І ДІШВЕРІВ
Примей роб. умов, на стаді літків
Модерне урядження. Нагода на аванс
Головність денно 9-12; в суб. рано
TRANS CONTINENTAL
& WESTERN AIR, Inc.
Hanger 6 — La Guardia Field

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

СОБАЧИЙ НЮХ

Діла мене, товариші, не радують. Одна тут собака мені весь настрій зіпсувала.

Цими днями то було.

У купця тут у одного, у Єремія Бовкуна, свиснули кожух янотовий. Застогнав, звичайно, отой самий Бокун. Обгорнула його туга за кожухом.

— Кожух то, — каже, незвичайно розкішний. Шкода. Не пожалію — каже — грошей, а найду винуватця.

І викликав телефоном Єремія Бовкун поліційну собаку — гончу.

З'явилася собака. І агент із нею. Оттаків в обивачах і в кепочці. А собака сердита. І морда гостра. Так істромяє її у всяку погань. Страховите собачине.

Ткнув отой самий агент свою собаку в сліді біля купчиківих дверей, сказав „пс“ і відійшов.

Понюхала собака повітря, поведла по товпі оком (народ, звичайно, зібрався), і раптом до бабки Теклі з п'ятого числа підходить та нрхає їй подолок.

Бабка за натовп. Собака за спідницю. Бабка скоренько на бік, а собака за нею. Схопила бабку за спідницю і не пускає.

Повалилася бабка на коліна перед агентом.

— Так, — каже — попалася. Не відпекуюся. І п'ять відер розказу, — каже, — то так, самогонний апарат — це також правда. Все, — каже, — сховане в лазничці. Ведіть мене чимськорше в міліцію.

Ну, народ, звичайно, ахнув.

— А кожух? — питають.

— Про кожух — каже — нічого не знаю, а останнє, то так. Признаюся, що самогон продавала і міліціантам давала.

Ну, відвели бабку.

І знову зв'язав агент свою собаку, знову ткнув її в сліді, сказав „пс“ і відійшов. Повела собака оком, понюхала порожене повітря і раптом до громадянина управдома підходить.

Побілів управдом, упав навznak.

— Взяжіть — каже — мене, люди добрі, свідомі громадяни. Я, — каже, — й є перший злочинець. Я, — каже, — за воду гроші стягав, і тими грішми з членами домкому ділився.

Ну, звичайно, пожилці навалились на управдома, почали в'язати А собаку тимчасом нанюхалась повітря і підхо-

дити до громадянина зі сьомого числа і термосить його за штани.

Побілів громадянин, повалився перед народом.

— Винен, — каже — винен. Я, — каже, — підляка і лайдак.

Я, — каже, — так воно й є, в трудовій книжці рік підшкрібав, мені би, — каже, — жеребець, в армії служити і батьківщину всесвітнього пролетаріату обороняти, а я живу в сьомому числі і користаюсь комунальними послугами. Беріть мене!

Розгубився народ.

— Що, думає, за собака?

А купец Єремія Бовкун покліпав очима, виймав гроші і подає агентові.

— Забирай — каже — свою чортівську собаку!

А собака вже тут. Стоїть перед купцем і хвостом вертить.

Розгубився купец, відійшов на бік, а собака за ним.

Підходить до нього і калюші нюхає.

Побілів купец, зімнявся.

— Ну, — каже — Бог правду бачить, коли так. Я, — каже, — й є сучий кіт і халамидник. І кожух то, — каже, — не мій. А кожух, — каже, у знайомого чекіста після розкулачення буржуазії за горівку виміняв.

Кинувся тут народ врозтіч. А собачі й повітря немає часу нюхати. Схопила вона двох чирьох і тримає. Покаялись і карті пролутав, другий свою подругу залізом ткнув.

Розбігся народ. Опустіло повітря. Осталась лише собака та агент. І ось нечаяно підходить собака до агента і хвостом вертить.

Побілів агент, упав перед собакою.

— Грізить — каже — мене. Кусайте мене! Я, — каже — на ваш собачий харч три червінці одержував, а два собі замотував.

Що було далі — невідомо. Я чимськорше втік.

М. Зошенко.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДАЙМО ПОМІЧ КЛЮБОВИ В ЛОНДОНІ!

Клуб Українських Канадських Вояків Заможем помістити у „Свободі“ з 27. вересня прохання дати їм поміч харчами й іншими матеріалами, щоб вони могли погоститися вчасі зїзду спільною вечерею на Різдво. Як з нього так і з інших дописів пізнати, як гарно організується українська канадська молодь заможем.

Це наглядний доказ, що ми живуча громада і тому варт помігти цій молоді хоч би тому, що вони нас просять. А „просячому дай“.

Як вони приймають кожного, хто до них зайде, як свого рідного, то чи наше серце не повинно радіти, що щось таке діється у далекій Англії, де наших людей мала горстка!

Хто самий хату веде, той знає, що це значить дати гостеві чисту постіль. А чи ми не можемо відчувати радости такої струдженого вояка, що струджений в окопах зайде до своєї гостиниці і там застане чисту постіль? В Європі тепер за постіль і сукно важко, тому треба післати з Америки.

У липні ц. р. американська влада вислала до Лондону мою доньку, яка находилася в державній службі. Після кількох днів побуту вона зайшла до Українського Клубу, бо взяла адресу при виїзді. Вона пише до дому, що то вірити не хочеться, щоб ці вояки й воячки, які цей клуб утримують, були роджені поза границями України. Там вони говорять чистою українською мовою, співають українські пісні, а є між ними рядові офіцери. А як вони всі щиро прийняли і в домі примістили, заки вона собі мешкання найшла і який це вплив мав на мою дочку-американку, то можете собі лише уявити.

Вона лише, що всю роботу ведуть там добровільно, а голова клубу Ф. Л. Б. Панчук є правдивим опікуном. Там стрінула я теж духовного отця, ка-

пітана М. Горошка. Всі вони журяться, щоб гості не були голодні, а на дорогу ще й сендвичі дають... І не лише з Америки, але й з України заїздять там різні земляки.

Ось тому і ми не відкладаймо нашої помочі, а посилаймо негайно те, що дасться поштою переслати. Пошта приймає пакунки до 11 фунтів. Належить адресувати, як вже було оголошено:

Ukrainian Canadian Servicemen's Club
The Vicarage, 218 Sussex Gardens
Paddington, London W. 2, ENGLAND.

Моя донька по короткім побуті виїхала до Німеччини і ділиться за мною своїми помічаннями. Пише, що дуже придалося їй знання української мови, бо нею можна розмовитися хоч би і на край світу піти. Я сама знаю, як один вояк написав до бабці таку сердечну подяку за те, що від неї навчився української мови, Вартує то нашим мамам запам'ятати, особливо молодим! При кінці ще раз пригадую: Посилаймо поміч клубови в Лондоні хоч би з вдячності за те, що там наших вояків освідомляють, якого вони роду.

Ева Дуляк,
Грейт Медовс, Н. Дж.

ЖАРТИ

Теорія релятивності.

Професор Айнштайн мав приїхати до невеликого міста в Пенсильванії і його приїзд розголосили газети. Багато згадували, що це той славний чоловік, що винайшов теорію релятивності. Зібралася громадка молодих хлопців на розі вулиці і дискутують, що це таке релятивність. Ніхто не може діяти кінця. Але один молодіць взявся це так пояснити:

— Осьтак, бачите: Як би хтось із нас, хлопці, сів на гарячу піч, то одна хвилинка здавалася би цілою годиною. Але

як би так розмовляв з любов'ю йому дівчиною, то година здавалася би йому одною хвилиною. Оце і релятивність.

— Дивіться — відзивається хтось з громади. — І отой професор бере гроші за такі дурниці.

У лікаря.

Лікар, оглянувши свою пацієнтку, каже:

— Гм... гм... правду сказавши, то можете, пані, подати своєму мужеві веселу новину...

— Ба, відповідає пацієнтка зі сумним усміхом — це булаб весела новина, як би він вже від двох літ не був в Америці.

Батько професор.

Шестилітній Ромцьо вбігає до кімнати свого батька професора, що потону в паперах.

— Чого так кричиш? Бачиш, що я працюю.

— Тату, я зів шпильку.

— То візьми собі ще одну і дай мені спокій.

Майбутній промисловець.

— Мамцю, чи то правда, що

я твій скарб?

— Так, синцю.

— То пожіж мені 2 долари на рахунок цього скарбу.

КНИЖЕЧКИ

— для —

МОЛОДИХ ЧИТАЧІВ

ДЛЯ САМИХ

НАЙМОЛОДШИХ.

Мині, коли кожна дитина, кожний хлопець і кожна дівчина, читає книжечки з наймолодших літ, не можна в наших дітей, хочби наймолодших, лишити без книжечки.

Наступні книжечки можуть ушасити молодих читачів:

ЗОЛОТА РИБКА, Мирона, Доля. Віршована казка з ілюстраціями А. Манастирського. 15¢

ЛИХО З ВОГНЕМ, віршоване оповідання для молоді. Написав Дід Модел, ілюстрував А. Манастирський. Ціна 15¢

ПРИГОДИ КАЧУРИКА, написав Б. Герц, з рисунками 15¢

ПЕТРУСІВ СОН, оповідання, написав Моделст Левицький, ілюстрував Е. Козак 15¢

МАТИ - СТРАДАЛЬНИЦІ. Образець із побуту українських виселенців в таборох у Гімалі. Написала Маріяка Підгірська, ілюстрував А. Манастирський. 15¢

ВСІ ЦІ КНИЖЕЧКИ РАЗОМ 50¢.

Замовлення шліть до:

"Svoboda"
BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НАШЕ ЗАІНТЕРЕСУВАННЯ

Далеко більше ніж інтерес у справах нашого зв'язу є наше заінтересування служити людству.

Ми можемо не зважати на фінансові умовини, бо ми переконалися, що служити добре приносить власну нагороду, достаточну і недостаточну.

STEPHEN JEWUSIAK & SON

FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City, 34 E. 25th St., Bayonne

Phone: BErgen 4-5989 Phone: BAyonne 3-0540

ON YOUR READING LIST:

WALDMIR SEMENYNA'S translation of

MOSES

— by —

IVAN FRANKO

the great Ukrainian poet, whose anniversary was observed last month. — Price of book 50¢.

Order from:

"Svoboda"

83 GRAND STREET,

JERSEY CITY, N. J.

Чому ще нема у вас

такої цінної книжки про наше життя в Америці, яку повинні ми дати в руки молодого покоління, щоб знало, чим ми тут жили, якими ідеалами і мріями, і що з того досягнули, а що ще треба добувати?

А такою книжкою є:

ЮВІЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ

виданий з нагоди

П'ЯТДЕСЯТЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ У. Н. СОЮЗУ.

Ціна за Альманах, що має понад 300 сторінок друку: \$2.50.

Замовляйте, пишучи на таку адресу:

SVOBODA

81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВВАГА: Хто замовить з Альманахом ще й Пропам'ятну Книгу У. Н. Союзу, дістане обидві книжки за \$3.00.

Замовлення з Канади треба платити американською валютою.

ТАРЗАН, Ч. 1263. Питання хвилини.

Тарзан вживав усіх способів, які лише знав, щоб переконати слона аби притоптати або пірвати гніт... однак навіть повага Тарзана не встигла перемогти слонячого стихійного страху перед вогнем.

Брекевз був здивований тими дивними явищами, та він знав, що вибух швидко їх закінчить.

В тім Тарзанови прийшов до голови новий план, хоч він страхався, що вже не буде часу його випробувати.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

А. С. Гестингс над Гудсоном, Н. Я. — Дуже гарно, що хочете допомогти в збірці одягу для сирітальців. Може там у Гейстингс є більше українців, то моглиб разом збирати дещо більше відвезти, чи вислати до Нью Йорку. Підій до священника і скажіть те, що пишете, щоб заповісти, де зносити. В деяких громадах переховують по церковних галлях, заки вишлють. Таке може бути і в Вашій парохії, а Ви мабуть належете до Йонкерс.

М. Г., Елмайра, Н. Я. — Хто хоче, щоб ми подали щось з листа, одержаного з краю, чи з Європи, той мусить прислати оригінал. Усе, що є поміщене з таких листів у „Свободі“ є правдиве і дослівно передане. Тим ми не хочемо сказати, що ми не довіряємо тим, що надсилають відписи листів. Ми тільки для певності — і то в кожному випадку — мусимо мати в руках оригінал. Особливо, коли іде про якісь важніші справи, а не

чисто родинні. Коли хто доставляє листа з краю, то ми подаємо щось з нього, що є загальною — цікаве, але не подаємо звичайно, хто того листа одержав, а навіть з якого села. І думаємо, що так треба всім робити, якщо не хочемо наражати бідних людей в краю на переслідування. З того, що Ви написали з одержаного листа нема нічого такого нового крім біди рідні, яку вона там переживала і далі переживає, які то речі нам усім добре відомі.

ЛИСТУВАННЯ АДМІНІСТРАЦІ

ПАВЛО ГУРТОВИЙ АНДРІЄВИЧ, хай зголоситься до Адміністрації „Свободи“ по лист присланий йому з Німеччини А. Запароженком.

ШУКАЮТЬ ОСІБ

КАТЕРИНА з дому Горак, а замужем НАТИШАК, пошукує свого сестриця ІВАНУ ЛАЩИ, зі села Дроздович, повіт Перемишль. Останнім разом він перебував в Дитройт. Хто про нього знає, або він самий, нехай зголосить до мене на адресу: CATHERINE NATYSHAK, 578 Cameron St., Youngstown, Ohio

ВАСИЛЬ КУЛЕШНИК із села Дуліби, пов. Стрий Галичини, пошукує брата СТЕФАНА КУЛЕШНИКА і сестри Миколу і Анну, які виїхали до Канади і мав перебувати в Вінніпегу, а обіцяв в Нью Йорку. Інтересовані хай пишуть до: Cpl. IVAN PTASHYNSKY, 33933914, 132nd Evacuation Hospital, A. P. O. 403, c/o P. M., N. Y. C., N. Y.

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна
301 SPRINGFIELD AVENUE,
corner Harrison Place
IRVINGTON, N. J.
Phone: ESsex 3-8090

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Завжди ЩАДІТЬ дещо з вашого забезпечення. Ми улаштуємо прекрасний ЦІЛИЙ ПОХОРОН за \$150.00. У випадку смутку в родині клієнта:

KAIN MORTUARIES, INC.

S. KANAI KAIN, Pres.

433 STATE STREET

PERTH AMBOY, N. J.

Phone PE 4-4646

— or —

E. H. VRELAND, Mgr.

86 ELIZABETH AVENUE,

NEWARK, N. J.

Phone Bigelow 3-6762

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

заряджує погребам по \$15

ціні так низькій як

ОБСЛУГА НАПРКАЩА.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.

Rigidified funerals as low as \$150.

Telephone: CRamersey 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

Занимаєсь похоронами

В БРОНКСІ, БРОУКЛІН, НЬЮ

YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel.: ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL

707 Prospect Avenue,

(cor. E. 155 St.)

BRONX, N. Y.

Tel.: MEtrose 5-5577

ХОЧЕТЕ ПІЗНАТИ ДУШУ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Найбільшого сина України, так

читайте про його відношення до

матері, сестри, дітвину, чи

взагалі — жінок. Тоді відчувте

співчуття його тонких відчуттів

людського горю, а з тим і його

безмежну любов до горем при-

битой і поневоленої України.

Побачите, як і в чому проявля-

ється чиста й благородна лю-

бов, спосібна на найбільшу по-

свату. Такою любовню була о-

повідна постать великого генія

українського народу. Розповідь

про це книжечка, яку написав

д-р Л. МИШУГА п. н.

ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА

Ціна 50 центів.

Замовлення враз з належ-

ністю слати до:

"SVOBODA"

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади треба платити тільки

американською валютою